



**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ**  
**МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**  
**Кафедра філологічних дисциплін та соціальних комунікацій**



## **КУРСОВА РОБОТА**

Методичні вказівки  
до написання курсової роботи

для студентів денної та заочної форм навчання  
спеціальності  
029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа»  
ОС «Бакалавр»

Мукачево  
МДУ 2020

*Розглянуто та рекомендовано до друку науково-методичною радою  
Мукачівського державного університету  
Протокол №6 від 22.12.2020 р.*

*Розглянуто та схвалено на засіданні кафедри філологічних дисциплін  
та соціальних комунікацій  
Протокол №4 від 13.10.2020 р.*

**Укладачі:**

**Прокопович Л. С.** – к. філол. н., доцент кафедри філологічних дисциплін та соціальних комунікацій Мукачівського державного університету;

**Попович Н. Ф.** – к. філол. н., доцент кафедри філологічних дисциплін та соціальних комунікацій Мукачівського державного університету

**Рецензент: Корнієнко І. О.** – д. психол. н., доцент кафедри психології Мукачівського державного університету

**К93 Курсова робота:** методичні вказівки до написання курсової роботи для студентів денної та заочної форм навчання спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» ОС «Бакалавр» / укладачі: Л. С. Прокопович, Н.Ф. Попович. – Мукачево: МДУ, 2020. – 27 с. (1,3 др. арк.)

Методичні вказівки висвітлюють питання написання курсових робіт студентами ОС «Бакалавр» спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа». У них розкрито організаційний аспект, структуру, поетапну процедуру написання студентських науково-дослідних робіт, вимоги до їх оформлення, порядок захисту та критерії оцінювання.

## ВСТУП

**Курсова робота** – це кваліфікаційна письмова робота студента з навчальної дисципліни, яка передбачена навчальним планом як обов'язкова складова навчального процесу. Курсова робота зараховується як окремий модуль, і на неї поширюються всі положення рейтингової системи оцінювання набутих студентами знань та вмінь, визначених робочою навчальною програмою дисципліни.

Виконання і захист курсової роботи дозволяють визначити рівень теоретичної і практичної підготовки студента, його вміння самостійно працювати з науковою літературою, правильно аналізувати та узагальнювати навчальний матеріал. Курсова робота є своєрідним підсумком процесу навчання на кожному курсі у вищому навчальному закладі за освітнім ступенем «Бакалавр».

Курсова робота передбачає систематизацію, закріплення та розширення теоретичних знань, ознайомлення з методами, напрацьованими іншими дослідниками у відповідній галузі, обґрунтуванні результатів власного дослідження.

Метою написання курсової роботи є:

- систематизація, закріплення та розширення теоретичних знань і практичних навичок студента;
- надбання досвіду роботи з літературними та фондовими матеріалами, вміння узагальнювати та аналізувати наукову інформацію, виробляти власне ставлення до наукової чи практичної проблеми;
- вироблення вмінь і навичок застосовувати набуті знання при розв'язанні конкретних завдань;
- оволодіння методикою наукового дослідження при вирішенні проблемних питань, які досліджуються в курсовій роботі, узагальнення та логічний виклад матеріалу;
- проведення ґрунтовного аналізу результатів власних досліджень і формування змістовних висновків стосовно якості отриманих результатів.

Під час підготовки курсової роботи студенти набувають таких загальноаналітичних умінь і навичок:

- 1) виокремлювати проблему, яка не достатньо висвітлена в літературі;
- 2) обґрунтовувати актуальність, визначити мету, завдання, об'єкт, предмет дослідження;
- 3) здійснювати пошук і добір необхідної наукової інформації;
- 4) інтерпретувати, систематизувати та класифікувати одержані результати,
- 5) формулювати й обґрунтовувати умовиводи;
- 6) розробляти прикладні рекомендації щодо розв'язання проблемних ситуацій у професійній діяльності;
- 7) оформлювати науково-довідковий матеріал тощо.

## КУРСОВА РОБОТА: ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ АСПЕКТ

Студенти спеціальності «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» на 2-му курсі пишуть курсову роботу з дисципліни «Документні ресурси бібліотек», на 3-му – «Аналітико-синтетична переробка документної інформації», на 4-му – «Інформаційний сервіс».

Процес підготовки курсової роботи можна поділити на такі етапи: вибір теми курсової роботи; складання плану курсової роботи; збирання та аналіз джерел, необхідних для написання курсової роботи; написання та оформлення курсової роботи.

Назва курсової роботи повинна бути короткою, відповідати змісту дисципліни. Тематика курсових робіт складається провідними викладачами кафедри відповідно до навчального і робочого навчального планів спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» ОС «Бакалавр» і затверджується на засіданні кафедри. Зазначений перелік не є вичерпним. Можливі три підходи щодо визначення теми курсової роботи: 1) студент сам обирає напрямок досліджень і формулює відповідним чином тему майбутньої роботи; 2) студенту пропонується на вибір кілька різних тем; 3) тема призначається науковим керівником.

Кожному студенту кафедра призначає наукового керівника (згідно навчально-педагогічного навантаження), який здійснює науково-консультаційне керівництво роботою студента.

Студенти денної форми навчання мають визначитися щодо теми курсової роботи протягом 4-5 тижнів, а студенти заочної форми навчання – 4-6 тижнів з початку навчального семестру.

Науковий керівник проводить індивідуальне консультування студента. Під час консультації визначаються: загальні вимоги до роботи, порядок її виконання, орієнтовний план, джерела, зміст та методика проведення дослідження, визначаються терміни виконання етапів роботи.

Матеріали для написання курсової роботи вибираються студентом за погодженням із науковим керівником.

Матеріалами можуть слугувати:

- результати опрацювання літературних та фондових джерел;
- результати виконання студентом практичних робіт з різних дисциплін;
- матеріали, зібрані студентом під час проходження різних видів практики із застосуванням певних методів;
- інші матеріали.

Після попереднього огляду літератури студенти повинні чітко усвідомити актуальність дослідження обраної теми, виокремити проблемну ситуацію, визначити мету дослідження, спроектувати потрібні для виконання дослідницькі завдання.

Студентам необхідно раціонально розподілити свій час й виконувати необхідні етапи роботи, дотримуючись визначених термінів.

## СТРУКТУРА КУРСОВОЇ РОБОТИ

Курсова робота повинна мати *титульну сторінку* (див. додаток А).

*Зміст*

У змісті вказується структура роботи: вступ, назви розділів і підрозділів, висновки, список використаних джерел, додатки, сторінки їхнього початку.

*Вступ*

У **вступі** розкривається актуальність обраної теми, сутність вирішуваної проблеми, подається загальна характеристика матеріалам, отриманим для написання курсової роботи, чітко формулюються об'єкт, предмет, мета, завдання та методи дослідження, наукове й практичне значення отриманих результатів, зазначається структура курсової роботи.

**Актуальність теми** курсової роботи розглядається в контексті її доцільності для розвитку відповідної галузі науки, яке обґрунтовують завдяки критичному аналізу й порівнянню з уже відомими розв'язаннями визначеної проблеми. Студентам необхідно кількома реченнями висловити головне – сутність проблеми. Актуальність теми повинна містити також короткий огляд літератури, який має окреслити рівень дослідження теми, що потребує подальшого вирішення. Така робота студентів має продемонструвати їхні вміння працювати зі спеціальною літературою, систематизувати джерела, критично їх розглядати, виділяти суттєве, оцінювати зроблене раніше іншими дослідниками, визначати головне в сучасному стані вивчення теми тощо.

**Об'єкт дослідження** – це процес або явище, яке породжує проблему й обрано для вивчення.

**Предмет дослідження** міститься в межах об'єкта й відповідає на питання: *яким чином вивчається процес або явище*.

Об'єкт і предмет дослідження співвідносяться між собою як загальне й часткове. В об'єкті виділяється та його частина, яка є предметом дослідження. Саме на нього повинна бути спрямована основна увага студента, оскільки предмет дослідження визначає тему курсової роботи.

Наступною логічною складовою вступу є **мета дослідження** та зазначення конкретних **завдань**, які будуть вирішуватися відповідно до визначеної мети. Завдання повинні відображати зміст розділів курсової роботи.

**Методи дослідження.** Необхідно назвати методи, які використовувалися для досягнення поставленої в курсовій роботі мети. Як відомо, методи поділяються на загальнонаукові й спеціальні. Загальнонауковими методами є аналіз, синтез, порівняння, узагальнення, дедукції й індукції, системний тощо. До спеціальних методів належать: соціологічний, історичний, методи збору інформації, методи обробки інформації, методи проведення аналітичної роботи, методи прогнозування та ін.

**Наукове й практичне значення отриманих результатів.** У курсовій роботі, яка має теоретичне значення, подають відомості про наукове

використання результатів досліджень або рекомендації щодо їх використання, а в курсовій роботі з прикладним значенням – висвітлюють результати практичного застосування отриманих результатів або рекомендації щодо їх використання у вигляді нових способів, технологій, методів, методики. У цьому випадку слід коротко повідомити про впровадження результатів досліджень із зазначенням організацій, у яких їх було реалізовано, а також підкреслити значення результатів досліджень для певної галузі виробництва, суспільства в цілому та ін.

**Структура курсової роботи**, як правило, має такий вигляд: *«Структура роботи зумовлена метою й завданнями дослідження і складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел і додатків. Загальний обсяг роботи – ... сторінок: основний текст – ... сторінок, список використаних джерел – ... найменувань (на ... сторінках) та .. додатків (на... сторінках)».*

#### *Основна частина*

Під час написання основної частини курсової роботи рекомендується виділяти 2 розділи.

**Перший розділ** курсової роботи є теоретичним. У цьому розділі коротко описуються основні підходи до вивчення проблеми та обирається той, який і буде реалізовано в подальшому самостійному дослідженні.

Перший розділ може бути поділений на декілька підрозділів. Як сам перший розділ, так і його підрозділи обов'язково повинні мати назви, які відображають їх зміст. Оскільки перший розділ роботи має реферативний характер, у його тексті обов'язково повинні бути посилання на літературу, що використовується. Наприкінці першого розділу слід зробити стислий висновок, який є підсумком проведеного аналізу.

**Другий розділ** рекомендується присвятити самостійному дослідженню та аналізу даних після його проведення. Він також повинен мати назву, яка відображала б сутність проведеного дослідження. Підсумком написання другого розділу повинні бути висновки щодо цього розділу.

Кожний розділ повинен складатися не менше, ніж із двох підрозділів. Розділи починають з нової сторінки зі слів «РОЗДІЛ I», «РОЗДІЛ II», які друкують великими літерами симетрично до тексту по центру, після чого крапку не ставлять. Потім з нового рядка великими літерами друкують назву розділу симетрично до тексту по центру, також не ставлячи в кінці крапку. Перенесення слів у заголовку розділу не допускається. Заголовки підрозділів друкують з абзацу маленькими літерами (перша – велика) симетрично до тексту по ширині без крапки в кінці. Якщо заголовок складається з двох речень, їх розділяють крапкою. Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу по ширині. Пункти нумерують у межах кожного підрозділу. Номер пункту складається з порядкових номерів розділу, підрозділу: пункт «1.2.2.» (другий пункт другого підрозділу першого розділу). Підпункти нумерують у межах кожного пункту за такими ж правилами, як пункти.

**Висновки** (2-3 сторінки). Містять теоретичні й практичні підсумки проведеного дослідження. Виписуються загальні висновки, які відображають коротку оцінку проаналізованих теоретичних положень практики за об'єктом дослідження. Висновки повинні бути логічними, самостійними й конструктивними.

**Список використаних джерел.** У списку наводяться джерела, на які зроблені посилання в курсовій роботі, а також ті, які були опрацьовані при написанні курсової роботи. При цьому слід дотримуватися вимог стосовно оформлення джерел (не менше 30 опрацьованих джерел).

**Додатки** (за необхідністю) містять схеми, рисунки, таблиці тощо. Друкується слово «Додаток» і велика літера, що позначає додаток. Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Ґ, Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ь. Додаток повинен мати заголовок, надрукований з вирівнюванням по центру сторінки.

Текст кожного додатку за необхідності може бути поділений на розділи й підрозділи, які нумерують в межах кожного додатка. У такому випадку перед кожним номером ставлять позначення додатка (літеру) і крапку, наприклад: А.2.1 – перший підрозділ другого розділу додатка А. Ілюстрації, таблиці і формули нумерують аналогічним способом.

**Обсяг курсової роботи** – 25-30 сторінок основного тексту.

## РОБОТА НАД ЛІТЕРАТУРНИМИ ДЖЕРЕЛАМИ

Робота над темою курсової роботи починається з ретельного пошуку й аналізу джерел, опублікованих з теми дослідження. Джерелом таких відомостей є каталоги бібліографічних відділів бібліотек, реферативні і бібліографічні видання. На основі цих даних студенти складають перелік книг, збірників, журнальних статей, які необхідно опрацьовувати при підготовці курсової роботи. Рекомендується надавати пріоритет найновішій літературі оглядового характеру, яка дає можливість звузити напрямки теоретичного пошуку. Кожне джерело рекомендується записувати на окрему бібліографічну картку, що полегшує роботу з літературою.

Аналіз літературних джерел включає:

- загальне ознайомлення з джерелом в цілому;
- уважне читання вдруге окремих розділів, що дає змогу виділити основний зміст;

- складання конспекту або виписок основних положень, цитат.

Конспект повинен бути повним і точним. Повнота конспекту досягається завдяки фіксації основних положень роботи, відтворення логіки авторського викладу матеріалу. Для досягнення більшої точності основні положення роботи слід записувати в формулюваннях автора, вказуючи сторінку, на якій викладена думка.

Опрацьовані літературні джерела повинні бути систематизовані й узагальнені в теоретичному розділі курсової роботи. Особливою умовою фактичного матеріалу, що подається у роботі є наявність цитат, які мають органічно вписатися у текст курсової роботи під час аналізу думок автора. Цитата – це дослівний фрагмент тексту, чийсь слова, що наводяться письмово, органічно доповнюючи текст роботи. Вони використовуються з метою аргументації, точності передачі позиції автора першоджерела, для ідентифікації поглядів при порівнянні різних точок зору тощо. Цитати є необхідною опорою автора роботи в процесі аналізу та синтезу інформації й для підтвердження окремих суджень, які висловлюють студенти. Наводячи цитати, можна створити систему переконливих доведень, доказів, необхідних для об'єктивної характеристики явища, яке спостерігається і досліджується. Однак втрата чуття міри у використанні цитат може суттєво зашкодити курсовій роботі. Тому студенти повинні під різними кутами зору перевірити доцільність цитування, уникати неправильних тлумачень літературних джерел.

Посилання на використані джерела можна поділити на такі основні види:

1) Для обґрунтування положень теоретичного аналізу, вибору методів дослідження необхідно вказати в тексті роботи номер джерела із списку літератури у квадратних дужках. Наприклад: [5].

2) При непрямому цитуванні (переказі, викладенні думок інших авторів своїми словами), слід бути гранично точним у викладенні думок автора, конкретним щодо оцінювання його висновків і подавати відповідне посилання на джерело. Наприклад: [12].

3) При дослівному цитуванні після номеру джерела (через кому) вказується також номер сторінки, з якої дана цитата. Наприклад: [15, с. 75]. Це означає, що дана цитата наведена на 75-ій сторінці джерела, яке описане в списку під номером 15.

4) При посиланні автора наукової роботи на думку ряду науковців подаються номери джерел, які розділяються крапкою з комою. Наприклад: [1; 3; 5; 7; 12; 15; 17; 21; 27; 35].

Критичний аналіз тексту передбачає дві основні процедури – структурний аналіз та оцінювання аргументів. У процесі структурного аналізу даються відповіді на наступні запитання:

1. Які основні твердження пропонує автор? Твердження можуть бути висловлені прямо або непрямо, можуть виступати у формі рекомендацій, визначень, фактичних тверджень і т. д.

2. Які основні докази використав автор, щоб довести свою тезу?

3. Яка структура цих доказів?

Оцінювання аргументів також передбачає пошук відповідей на кілька запитань:

1. Чи є докази переконливими – цей крок може включати оцінку фактичних тверджень, визначень, а також оціночних суджень

2. Чи докази підтримують авторські твердження?



3. Чи існують інші міркування чи докази, що могли б підтримати або заперечити твердження автора?

4. Яке загальне враження виникає від аргументації?

*Узагальнення* дозволяє одним реченням передати зміст частини або цілої авторської праці.

Етап *реконструкції* передбачає встановлення фактів. Щоб текст не був лише набором суб'єктивних думок, слід потурбуватися про достовірність фактів. Факти – каркас будь-якого дослідження, тому перевірка їхньої істинності невіддільна від роботи із довідковим апаратом. Перевірка достовірності інформації, яка зустрічається у літературних джерелах, може потребувати різних розумових операцій. Часом найефективнішими кроками можуть бути звернення до довідкової літератури чи порівняльний аналіз відомостей, які містяться у різних документах. Важливо також вирішити, чи твердження походить із надійного джерела. Тому варто звернути увагу на репутацію джерела інформації, а також на компетентність її автора. Додатково слід звернути увагу на те, первинним чи вторинним є джерело, на яке посилається автор. Корисно також знати, які суб'єктивні мотиви могли впливати на висновки автора.

На пояснювальному етапі опрацювання наукової інформації створюється власне наукове знання. Якщо попередні етапи присвячені переважно роботі з емпіричним (фактичним, дослідним) матеріалом, то цей передбачає ряд логічних операцій, спрямованих на його опис, аналіз, пошук зв'язків і залежностей між подіями і явищами. Дослідник намагається осмислити та порівняти наявні в його розпорядженні факти, порівняти можливі трактування цих фактів, відстежити тенденції і закономірності. На цьому етапі студент найповніше реалізує своє право на власне розуміння феномену чи сюжету, які є темою курсової роботи.

## МЕТОДИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Під час написання курсової роботи слід окреслити методи, які використовувалися для досягнення поставленої в роботі мети. Виокремлюється ряд методів наукових досліджень.

*Спостереження* – це систематичне цілеспрямоване, спеціально організоване сприймання предметів і явищ об'єктивної дійсності, які виступають об'єктами дослідження. Як метод наукового пізнання спостереження дає можливість одержувати первинну інформацію у вигляді сукупності емпіричних тверджень. Емпірична сукупність стає основою попередньої схематизації об'єктів реальності, роблячи їх вихідними об'єктами наукового дослідження. Спостереження може проводитися в умовах природних і експериментальних. Спостереження в експериментальних умовах є глибшим щодо повноти вивчення явища чи процесу. Для досягнення своєї мети спостереження повинно відповідати таким вимогам: навмисності (спостереження проводиться для вирішення певного чітко визначеного завдання); планованості (відбувається за планом, складеним відповідно до мети спостереження); цілеспрямованості

(спостереженню піддаються тільки ті сторони явища, які цікавлять дослідника); активності (дослідник активно вишукує потрібні об'єкти, явища); систематичності (спостереження проводиться безперервно або за визначеною системою). Важливою умовою наукового дослідження повинна бути його об'єктивність, тобто можливість контролю шляхом або повторного спостереження, або застосування інших методів дослідження (наприклад, експерименту). У наступному спостереженні важливу роль відіграють попередні знання, гіпотези, наявні прилади, задум і досвід дослідника.

*Порівняння* – це процес зіставлення предметів або явищ дійсності з метою встановлення схожості чи відмінності між ними, а також знаходження загального, що може бути властивим двом чи кільком об'єктам дослідження. Метод порівняння буде плідним, якщо при його застосуванні виконуються такі вимоги: порівнюватись можуть тільки такі явища, між якими може існувати певна об'єктивна спільність; порівняння повинно здійснюватись за найбільш важливими, суттєвими ознаками. За допомогою порівняння інформацію про об'єкт можна одержати двома шляхами: здійснення безпосереднього порівняння (первинна інформація); опрацювання первинних даних (вторинна або похідна інформація).

*Аналіз і синтез* – два взаємопов'язаних процеси уявного чи фактичного розкладання цілого на складові частини і об'єднання окремих частин у ціле. Аналіз і синтез – взаємозумовлені логічні методи наукового дослідження, що виникли на основі практичної діяльності людей, їхнього досвіду. Аналіз – метод пізнання, який дозволяє поділяти предмети дослідження на складові частини (звичайні елементи об'єкта або його властивості і відношення). Синтез дає можливість з'єднати окремі частини чи сторони об'єкта в єдине ціле. Аналіз і синтез бувають: прямий або емпіричний (застосовуються для виділення окремих частин об'єкта, знаходження його властивостей, найпростіших вимірювань); зворотний або елементарно-теоретичний (базується на деяких теоретичних міркуваннях причинно-наслідкового зв'язку різних явищ або дії якої-небудь закономірності: при цьому виділяються і з'єднуються явища, які можна вважати суттєвими, а другорядні не враховуються); структурно-генетичний (потребує виділення в складному явищі таких елементів, які впливають на всі інші сторони об'єкта).

*Індукція і дедукція.* Справжня наука можлива лише на основі абстрактного мислення, послідовних міркувань дослідника у вигляді суджень і висновків. У наукових судженнях встановлюються зв'язки між предметами чи явищами або між їхніми певними ознаками. Індукція – умовивід від часткового до загального, від окремих фактів до узагальнень, коли на основі знань про частини предметів класу робиться висновок про клас в цілому. Як метод дослідження індукція – це процес дослідного вивчення явищ, під час якого здійснюється перехід від окремих фактів до загальних положень, окремі факти неначе виводять до загального положення. Звичайно виділяють три основні види індуктивних умовиводів: - повну індукцію; через просте перерахування (популярну індукцію); наукову індукцію. Дедукція – умовивід, у якому висновок

про деякий елемент множини робиться на основі знання про загальні властивості всієї множини.

*Абстрагування* – це уявне відвернення від неістотних, другорядних ознак предметів і явищ, зв'язків і відношень між ними та виділення декількох сторін, які цікавлять дослідника. Процес абстрагування проходить два етапи. Перший етап виділення найбільш важливого в явищах і встановлення незалежності або дещо слабкої залежності досліджуваних явищ від певних факторів. Другий етап: реалізація можливостей абстрагування. Він полягає у тому, що один об'єкт замінюється іншим, більш простим, який виступає «моделлю» першого. Абстрагування може застосовуватися до реальних і абстрактних об'єктів. Багатоступінчасте абстрагування приводить до абстракції зростаючого ступеня узагальнення. Існують деякі види абстракції: *отождошення* – утворення понять шляхом об'єднання предметів, пов'язаних відношеннями типу рівності в особливий клас (відволікання від деяких індивідуальних властивостей предметів); *ізолювання* – виділення властивостей і відношень, нерозривно пов'язаних з предметами, і позначення їх певними назвами, що надає абстракціям статус самостійних предметів; *конструктивізація* – відволікання від невизначеності меж реальних об'єктів; *актуальної нескінченності* – відволікання від незавершеності (і завершеності) процесу утворення нескінченної множини, від неможливості задати її повним переліком всіх елементів (така множина розглядається як існуюча); *потенційної здійсненості* – відволікання від реальних меж людських можливостей, зумовлених обмеженістю тривалості життя за часом та у просторі нескінченність виступає вже як потенційно здійснена.

*Моделювання* – непрямий, опосередкований метод наукового дослідження об'єктів пізнання (безпосереднє вивчення яких не можливе, ускладнене чи недоцільне), який ґрунтується на застосуванні моделі як засобу дослідження. Суть моделювання полягає в заміщенні досліджуваного об'єкта іншим, спеціально для цього створеним.

*Експеримент* – це такий метод вивчення об'єкта, коли дослідник активно і цілеспрямовано впливає на нього шляхом створення штучних умов чи застосування звичайних умов, необхідних для виявлення відповідних властивостей. У методологічному відношенні експеримент передбачає перехід дослідника від пасивного до активного способу діяльності. Експеримент проводять у таких випадках: при необхідності відшукати у об'єкта раніше невідомі властивості; при перевірці правильності теоретичних побудов; при демонстрації явища. За умовами проведення розрізняють лабораторний і природний експеримент. Лабораторний експеримент проводиться в штучних умовах, де експериментатор має можливість доцільно добирати параметри, штучно створювати такі умови, які б забезпечували наукову чистоту експерименту і оптимальне просування дослідника до істини. Лабораторний експеримент дає змогу контролювати умови, які впливають на перебіг досліджуваних процесів і точно враховувати результати цих впливів. Природний експеримент здійснюється у звичайній, «природній» обстановці, у якій

відбувається перебіг досліджуваних процесів. Експеримент включає у себе: виділення об'єкта дослідження, створення необхідних умов, матеріальні впливи на об'єкт або умови, акти спостереження чи вимірювання із застосуванням відповідних засобів. Від такого експерименту слід відрізнити просте спостереження без активного впливу на досліджуваний об'єкт. Переваги експериментального вивчення об'єкта порівняно із спостереженням полягають у наступному: під час експерименту стає можливим вивчати певне явище, усуваючи побічні фактори, які впливають на основний процес; в експериментальних умовах можна досліджувати властивості об'єктів; повторюваність експерименту, тобто можливість проводити випробування стільки разів, скільки в цьому є необхідність.

## ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Курсова робота з дисципліни оформляється на аркушах формату А4. Курсову роботу друкують з використанням шрифту **TimesNewRoman** розміром – 14 пт., полуторним міжрядковим інтервалом. Текст курсової роботи необхідно друкувати, дотримуючись наступних розмірів полів: зліва – 30 мм, справа – 10 мм, верхнє, і нижнє – 20 мм. Номери сторінок проставляються у верхньому правому кутку, арабськими цифрами без крапки.

Титульний аркуш вважається першою сторінкою, номер на ньому не ставиться.

Текст основної частини поділяють на розділи, підрозділи, пункти.

Заголовки структурних частин курсової роботи «ЗМІСТ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» друкують великими літерами. Заголовки підрозділів курсової роботи варто починати з абзацного відступу і друкувати (крім першої великої) малими літерами, не підкреслюючи, без крапки наприкінці. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. При цьому використовується напівжирний шрифт. Кожна структурна частина роботи починається з нової сторінки.

**Ілюстрації.** Ілюструють курсову роботу за ретельно продуманим планом, що допомагає уникнути випадкових ілюстрацій, пов'язаних із другорядними деталями тексту і запобігти невиправданним пропускам ілюстрацій до найважливіших питань. Кожна ілюстрація має відповідати тексту, а текст – ілюстрації.

Назви ілюстрацій розміщують після їхніх номерів. За необхідності ілюстрації доповнюють пояснювальними даними.

Підпис під ілюстрацією, зазвичай, має такі основні елементи: найменування графічного сюжету, що позначається скороченим словом «Рис.»; порядковий номер ілюстрації, який указується (без знаку №) арабськими цифрами; тематичний заголовок ілюстрації, експлікацію (що містить текст із стислою характеристикою зображеного).

Основними видами ілюстративного матеріалу у курсовій роботі є: схема, діаграма, графік, карта, картосхема, схема, фотографія, креслення тощо. Не варто оформлювати посилання на ілюстрації як самостійні фрази, в яких лише повторюється те, що міститься у підписі. У тому місці, де викладається зміст матеріалу, пов'язаний з ілюстрацією, і де читачеві треба вказати на неї, розміщують посилання у вигляді виразу в круглих дужках «(рис. 3.1)» або зворот типу: «...як це видно з рис. 3.1» або «...як це показано на рис. 3.1».

Ілюстрації позначають словом «Рис.» і нумерують послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, поданих у додатках.

Номер ілюстрації повинен складатися з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка, наприклад: Рис. 1.2 (другий рисунок першого розділу). Номер ілюстрації, її назва і пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією. Якщо у курсовій роботі подано одну ілюстрацію, то її нумерують за загальними правилами.

Якість ілюстрацій повинна забезпечувати їх чітке відтворення.

**Таблиці.** Цифровий матеріал, як правило, повинен оформлюватися у вигляді таблиць.

Кожна таблиця повинна мати назву, яку розміщують над таблицею і друкують симетрично до тексту. Назву і слово «Таблиця» починають з великої літери. Назву наводять жирним шрифтом.

Заголовки граф повинні починатися з великих літер, підзаголовки – з маленьких, якщо вони складають одне речення із заголовком, і з великих, якщо вони є самостійними.

Таблицю з великою кількістю рядків можна переносити на наступну сторінку. Якщо цифрові або інші дані в якому-небудь рядку таблиці не подають, то в ньому ставлять прочерк.

Таблиці нумерують послідовно в межах розділу (за винятком таблиць, поданих у додатках). У правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис «Таблиця» із зазначенням її номера. Номер таблиці повинен складатися з номера розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка, наприклад: «Таблиця 1.2» (друга таблиця першого розділу). Якщо в розділі одна таблиця, її нумерують за загальними правилами.

При перенесенні частини таблиці на наступний аркуш слово «Таблиця» та її номер вказують один раз справа над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть слова «Продовження табл.» і вказують номер таблиці, наприклад: «Продовження табл. 1.2».

У курсовій роботі ілюстрації і таблиці необхідно подавати безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці. Ілюстрації і таблиці, розміщені на окремих сторінках роботи, включають до загальної нумерації сторінок.

## ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Захист курсової роботи відбувається до початку заліково-екзаменаційної сесії в присутності комісії, студентів групи, наукового керівника і проходить за процедурою, яка передбачає:

- виступ студента, в якому доповідаються основні здобутки курсової роботи та вказуються труднощі чи проблеми, які виникли під час написання курсової роботи;
- відповіді на запитання наукового керівника або рецензента та присутніх;
- оцінку курсової роботи з урахуванням процедури її захисту.

Відповіді студента мають бути конкретними, змістовними, лаконічними та науково обґрунтованими.

Результати захисту курсової роботи оцінюються за модульно-рейтинговою системою, визначеною робочою навчальною програмою дисципліни. Оцінка записується до залікової книжки студента.

Студенти, які не виконали або не захистили курсову роботу, не допускаються до семестрового контролю.

Наслідки захисту студентами курсових робіт щорічно заслуховуються на засіданні кафедри.

## КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Під час захисту курсової роботи оцінюється глибина знань студента в досліджуваній галузі, його вміння вести дискусію, обґрунтовувати та відстоювати власну точку зору, відповідати на запитання. Узагальнені критерії оцінювання курсової роботи та деталізовані бальні шкали наведено в таблиці 1.

Таблиця 1

### Параметри та критерії оцінювання курсової роботи

Параметри оцінювання	Критерії оцінювання за бальною шкалою
<b>Якість виконання вступу</b>	
Повнота, обґрунтованість висвітлення компонентів вступу (актуальність обраної теми, сутність вирішуваної проблеми, загальна характеристика матеріалом, отриманих для написання курсової роботи, формулювання об'єкта, предмета,	<b>5 (відмінно)</b> – у вступі повно та обґрунтовано представлено всі необхідні компоненти (актуальність обраної теми, сутність вирішуваної проблеми, подається загальна характеристика матеріалом, отриманих для написання курсової роботи, чітко формулюється об'єкт, предмет, мета, завдання та методи дослідження,

<p>мети, завдань та методів дослідження, окреслення наукового й практичного значення отриманих результатів, структури курсової роботи)</p>	<p>окреслюється наукове й практичне значення отриманих результатів, структура курсової роботи)</p>
	<p><b>4 (добре)</b> – у вступі представлено всі компоненти, але наявні незначні неточності</p>
	<p><b>3 (задовільно)</b> – у вступі необхідні компоненти представлено неповно, поверхово, необґрунтовано</p>
<p><b>Якість виконання теоретичної частини</b></p>	
<p>Відповідність змісту курсової роботи темі та затвердженому плану; ступінь розкриття теоретичних аспектів проблеми, обраної для дослідження, та коректність використання понятійного апарату</p>	<p><b>5 (відмінно)</b> – зміст усіх розділів курсової роботи відповідає затвердженому плану; понятійний апарат сформовано, теоретичні аспекти проблеми розкриті</p>
	<p><b>4 (добре)</b> – зміст двох розділів курсової роботи відповідає затвердженому плану, але наявні незначні неточності; понятійний апарат сформовано, теоретичні аспекти проблеми розкриті частково</p>
	<p><b>3 (задовільно)</b> – зміст одного розділу курсової роботи відповідає затвердженому плану; понятійний апарат сформовано, але теоретичні аспекти проблеми не розкриті</p>
<p><b>Якість виконання практичної частини</b></p>	
<p>Ступінь розробки програми дослідження, теоретичний аналіз проблеми, яка знаходить своє відображення в першому розділі. Використання</p>	<p><b>5 (відмінно)</b> – залучений фактологічний матеріал, досвід вітчизняної та зарубіжної науки висвітлений</p>

фактологічного матеріалу; висвітлення особливостей прояву та розв'язання досліджуваної проблеми	<b>4 (добре)</b> – залучений фактологічний матеріал, досвід вітчизняної та зарубіжної науки
	<b>3 (задовільно)</b> – залучений фактологічний матеріал, особливості прояву та розв'язання проблеми в сучасних дослідженнях не висвітлені
<b>Правильність оформлення курсової роботи</b>	
Обсяг використаних при написанні роботи першоджерел та дотримання етики посилань; відповідність оформлення курсової роботи встановленим вимогам	<b>5 (відмінно)</b> – залучені матеріали навчальних підручників та посібників, монографій, статистичних збірників та довідників, періодичних видань та мережі Internet (більше 15 джерел), етика посилань дотримана; текст курсової роботи оформлено у відповідності до встановлених вимог
	<b>4 (добре)</b> – залучені матеріали навчальних підручників та посібників, періодичних видань (11-15 джерел), етика посилань дотримана частково; текст курсової роботи оформлено з незначними порушеннями встановлених вимог
	<b>3 (задовільно)</b> – залучені матеріали лише навчальних підручників та посібників (до 10 джерел), етика посилань не дотримана; текст курсової роботи оформлено з суттєвими порушеннями встановлених вимог
<b>Оцінювання захисту курсової роботи</b>	
Вміння чітко та стисло викласти основні результати дослідження; використання ілюстративного	<b>5 (відмінно)</b> – студент спроможний чітко та стисло викласти основні результати дослідження; доповідь супроводжена ілюстративним матеріалом



матеріалу	<b>4 (добре)</b> – студент непорядковано викладає основні результати дослідження; ілюстративний матеріал використовувався частково
	<b>3 (задовільно)</b> – студент неспроможний чітко та стисло викласти основні результати дослідження; ілюстративний матеріал не використано
<b>Оцінювання відповідей на додаткові запитання членів комісії</b>	
Повнота, глибина, обґрунтованість відповідей на запитання	<b>5 (відмінно)</b> – студент надає повні, глибокі, обґрунтовані відповіді на поставлені запитання
	<b>4 (добре)</b> – студент надає відповіді на поставлені запитання з незначними помилками
	<b>3 (задовільно)</b> – студент надає неповні, поверхові, необґрунтовані відповіді на поставлені запитання

Середньозважений бал переводиться в оцінку за національною шкалою («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно») та за шкалою ECTS (таблиця 2).

Таблиця 2

### ШКАЛА ПЕРЕВЕДЕННЯ СЕРЕДНЬОЗВАЖЕНОЇ ОЦІНКИ В ОЦІНКУ ЗА НАЦІОНАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ ТА ШКАЛОЮ ECTS

Середньозважений бал	Національна оцінка	Оцінка за 100-бальною шкалою	Оцінка ECTS
5,00	відмінно	100	A
4,95-4,99	відмінно	99	A
4,90-4,94	відмінно	98	A
4,85-4,89	відмінно	97	A
4,80-4,84	відмінно	96	A
4,75-4,79	відмінно	95	A
4,70-4,74	відмінно	94	A
4,65-4,69	відмінно	93	A
4,60-4,64	відмінно	92	A
4,55-4,59	відмінно	91	A

4,51-4,54	відмінно	90	A
4,50	добре	89	B
4,43-4,49	добре	88	B
4,36-4,42	добре	87	B
4,29-4,35	добре	86	B
4,22-4,28	добре	85	B
4,15-4,21	добре	84	B
4,08-4,14	добре	83	B
4,01-4,07	добре	82	B
4,00	добре	81	C
3,92-3,99	добре	80	C
3,84-3,91	добре	79	C
3,76-3,83	добре	78	C
3,67-3,75	добре	77	C
3,59-3,66	добре	76	C
3,51-3,58	добре	75	C
3,50	задовільно	74	D
3,43-3,49	задовільно	73	D
3,36-3,42	задовільно	72	D
3,29-3,35	задовільно	71	D
3,22-3,28	задовільно	70	D
3,16-3,21	задовільно	69	D
3,15	задовільно	68	E
3,07-3,14	задовільно	67	E
2,99-3,06	задовільно	66	E
2,91-2,98	задовільно	65	E
2,83-2,90	задовільно	64	E
2,75-2,82	задовільно	63	E
2,67-2,74	задовільно	62	E
2,59-2,66	задовільно	61	E
2,51-2,58	задовільно	60	E
2,5	незадовільно	59	FX
2,15-2,49	незадовільно	52	FX
1,85-2,14	незадовільно	46	FX
1,51-1,84	незадовільно	40	FX
0-1,50	незадовільно	34	F

Оцінка записується на титульному аркуші курсової роботи та в екзаменаційну відомість і залікову книжку студента.

## ДОДАТКИ

Додаток А

### МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КАФЕДРА ФІЛОЛОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН ТА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

#### КУРСОВА РОБОТА

з дисципліни

«\_\_\_\_\_»

(назва дисципліни)

на тему: \_\_\_\_\_

Студентки \_\_\_ курсу групи \_\_\_\_\_  
Спеціальності 029 «Інформаційна,  
бібліотечна та архівна справа»

Керівник: \_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_

Середньозважений бал \_\_\_\_\_  
Національна шкала \_\_\_\_\_  
Кількість балів: \_\_\_\_\_  
Оцінка ECTS \_\_\_\_\_

Члени комісії:

_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)

**Зразок змісту курсової роботи**

**ЗМІСТ**

ВСТУП.....

РОЗДІЛ 1. НАЗВА .....

1.1. Назва.....

1.2. Назва.....

1.3. Назва.....

РОЗДІЛ 2. НАЗВА.....

2.1. Назва.....

2.2. Назва.....

2.3. Назва.....

ВИСНОВКИ.....

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ .....

ДОДАТКИ .....

**Приклади оформлення бібліографічного опису  
у списку використаних джерел**

<b>Характеристика джерела</b>	<b>Приклад оформлення</b>
<b>Один автор</b>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. Коннов О. Ф. Історична динаміка художнього стилю : монографія. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2015. 187 с.</li> <li>2. Скидан О. В. Аграрна політика в період ринкової трансформації : монографія. Житомир : ЖНАЕУ, 2008. 375 с.</li> <li>3. Чепінога В. Г. Основи економічної теорії : навч. посіб. Київ : Ліра-К, 2017. 240 с.</li> <li>4. Шарабура Т. О. Інформаційний пошук : робота з бібліотечними ресурсами : навч. посіб. Київ : Ліра-К, 2017. 256 с.</li> <li>5. Швецова-Водка Г.М. Бібліографічні ресурси України : загальна характеристика : навч. посіб. Рівне : РДГУ, 2000. 205 с.</li> </ol>
<b>Два автори</b>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. Білобровко Т. І., Кожуховська Л. П. Філософія науки й управління освітою : навч.-метод. посіб. Переяслав-Хмельницький, 2015. 166 с.</li> <li>2. Гура О. І., Гура Т. Є. Психологія управління соціальною організацією : навч. посіб. 2-ге вид., доп. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2015. 212 с.</li> <li>3. Заброцький М. М., Шапошникова Ю. Г. Педагогічна психологія. Лекції : навч. посіб. Херсон, 2017. 144 с.</li> <li>4. Кліменко І. В., Линьов К. О. Технології електронного урядування. Київ : Центр сприяння інституційному розвитку державної служби, 2014. 192 с.</li> <li>5. Крушельницька О. В., Мельничук Д. П. Управління персоналом : навч. посіб. 2-ге вид., переробл. і доп. Київ, 2005. 308 с.</li> </ol>

<p><b>Три автори</b></p>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. Кривов'язюк І. В., Смерічевський С. Ф., Кулик Ю. М. Ризик-менеджмент логістичної системи машинобудівних підприємств : монографія. Київ : Кондор, 2018. 200 с.</li> <li>2. Новак В. О., Макаренко Л. Г., Луцький М. Г. Інформаційне забезпечення менеджменту : навч. посіб. Київ : Кондор, 2006. 462 с.</li> <li>3. Скидан О. В., Ковальчук О. Д., Янчевський В. Л. Підприємництво у сільській місцевості : довідник. Житомир, 2013. 321 с.</li> </ol>
<p><b>Чотири і більше авторів</b></p>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. Вітвіцький В. В., Кисляченко М. Ф., Лобастов І. В., Нечипорук А. А. Методика нормування ресурсів для виробництва продукції рослинництва. Київ : Укראгропромпродуктивність, 2006. 106 с.</li> <li>2. Гриньова М. В., Оніпко В. В., Купріян К. В., Ходунай В. В. Світ рослин у творчості І. П. Котляревського : науково-популярні нариси. Полтава, 2017. 112 с.</li> <li>3. Основи охорони праці : підручник / О. І. Запорожець та ін. 2-ге вид. Київ : ЦУЛ, 2016. 264 с.</li> </ol>
<p><b>Автор(и) та редактор(и)/упорядники</b></p>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. Березенко В. В. PR як сфера наукового знання : монографія / за заг. наук. ред. В. М. Манакіна. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 362 с.</li> <li>2. Бутко М. П., Неживенко А. П., Пепа Т. В. Економічна психологія : навч. посіб. / за ред. М. П. Бутко. Київ : ЦУЛ, 2016. 232 с.</li> <li>3. Дахно І. І., Алієва-Барановська В. М. Право інтелектуальної власності : навч. посіб. / за ред. І. І. Дахна. Київ : ЦУЛ, 2015. 560 с.</li> </ol>
<p><b>Багатотомні видання</b></p>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. Енциклопедія Сучасної України / редкол.: І. М. Дзюба та ін. Київ : САМ, 2016. Т. 17. 712 с.</li> <li>2. Енциклопедія українознавства : загальна частина : у 3 т. / Ін-т укр. археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського НАН України. Перевид. в Україні ; репр. відтворення вид. 1949 р. Київ : Фірма «Віпол», 1994. Т. 1. 368 с.</li> <li>3. Історія української культури : у 5 т. / гол. ред. Б. Є. Патон. Київ : Наук. думка, 2001. Т. 1 : Історія культури давнього населення України / за ред.</li> </ol>

	П. П. Толочка. 1134 с.
<b>Автореферати дисертацій</b>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. Ляшенко Л. В. Вивчення, забезпечення та розвиток інформаційних потреб бібліотекарів в умовах формування інформаційного суспільства : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 07.00.08. Київ, 2002. 20 с.</li> <li>2. Свердлик З. М. Організація діловодства в думі та управі міста Києва (1870-1917 роки) : автореф. дис. ... канд. іст. наук : 27.00.02. Київ, 2016. 20 с.</li> <li>3. Устьян О. Ю. Клієнтоорієнтований маркетинг підприємств сфери розваг і відпочинку : автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.00.04. Полтава, 2018. 20 с.</li> </ol>
<b>Дисертації</b>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. Авдеева О. С. Міжконфесійні відносини у Північному Приазов'ї (кінець XVIII - початок XX ст.) : дис. ... канд. іст. наук : 07.00.01 / Запорізький національний університет. Запоріжжя, 2016. 301 с.</li> <li>2. Вініченко О. М. Система динамічного контролю соціально-економічного розвитку промислового підприємства : дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.04. Дніпро, 2017. 424 с.</li> <li>3. Сошинська В. Є. Професійна комунікація як фактор розвитку книжкової галузі : дис. ... канд. наук із соц. комун. : 27.00.03 / Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. Київ, 2013. 238 с.</li> </ol>
<b>Законодавчі та нормативні документи</b>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. Про освіту : Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. <i>Голос України</i>. 2017. 27 верес. (№ 178-179). С. 10–22.</li> <li>2. Деякі питання стипендіального забезпечення : Постанова Кабінету Міністрів України від 28.12.2016 р. № 1050. <i>Офіційний вісник України</i>. 2017. № 4. С. 530–543.</li> <li>3. Про затвердження Вимог до оформлення дисертації : наказ Міністерства освіти і науки від 12.01.2017 р. №40. <i>Офіційний вісник України</i>. 2017. № 20. С. 136–141.</li> <li>4. Інструкція щодо заповнення особової картки державного службовця : затв. наказом Нац. агентства України з питань Держ. служби від 05.08.2016 р. № 156. <i>Баланс-бюджет</i>. 2016. 19 верес. (№ 38). С. 15–16.</li> </ol>

<p style="text-align: center;"><b>Архівні документи</b></p>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. Діяльність історичної секції при ВУАН та зв'язаних з нею історичних установ Академії в 1929–1930 рр. <i>Інститут рукопису Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського</i>. Ф. X (Всеукраїнська Академія Наук). Спр. 1686. 30 арк.</li> <li>2. Лист Голови Спілки «Чорнобиль» Г. Ф. Лепіна на ім'я Голови Ради Міністрів УРСР В. А. Масола щодо реєстрації Статуту Спілки та сторінки Статуту. 14 грудня 1989 р. <i>ЦДАГО України</i> (Центр. держ. архів громад. об'єднань України). Ф. 1. Оп. 32. Спр. 2612. Арк. 63, 64 зв., 71.</li> <li>3. Наукове товариство ім. Шевченка. <i>Львів. наук. б-ка ім. В. Стефаника НАН України</i>. Ф. 1. Оп. 1. Спр. 78. Арк. 1–7.</li> </ol>
<p style="text-align: center;"><b>Патенти</b></p>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. Люмінісцентний матеріал: пат. 25742 Україна: МПК6 C09K11/00, G01T1/28, G21H3/00. № 200701472; заявл. 12.02.07; опубл. 27.08.07, Бюл. № 13. 4 с.</li> <li>2. Спосіб лікування синдрому дефіциту уваги та гіперактивності у дітей: пат. 76509 Україна. № 2004042416; заявл. 01.04.2004; опубл. 01.08.2006, Бюл. № 8 (кн. 1). 120 с.</li> </ol>
<p style="text-align: center;"><b>Препринти</b></p>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. Панасюк М. І., Скорбун А. Д., Сплошной Б. М. Про точність визначення активності твердих радіоактивних відходів гамма-методами. Чорнобиль : Ін-т з проблем безпеки АЕС НАН України, 2006. 7, [1] с. (Препринт. НАН України, Ін-т проблем безпеки АЕС; 06-1).</li> <li>2. Шиялев Б. А., Воеводин В. Н. Расчеты параметров радиационного повреждения материалов нейтронами источника ННЦ ХФТИ / ANL USA с подкритической сборкой, управляемой ускорителем электронов. Харьков : ННЦ ХФТИ, 2006. 19 с.: ил., табл. (Препринт. НАН Украины, Нац. науч. центр «Харьк. физ.-техн. ин-т»; ХФТИ2006-4).</li> </ol>
<p style="text-align: center;"><b>Стандарти</b></p>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1. ДСТУ 3582:2013. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила(ISO 4:1984, NEQ; ISO 832:1994, NEQ). [На заміну ДСТУ3582-97; чинний від 2013-08-22]. Вид. офіц. Київ : Мінекономрозвитку України, 2014. 15 с. (Інформація та документація).</li> <li>2. ДСТУ 7448:2013. Бібліотечно-інформаційна</li> </ol>



	<p>діяльність. [Чинний від 2014-07-01]. Київ : Мінекономрозвитку України, 2014. 46 с.</p> <p>3. ДСТУ 8302:2015. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. Київ : ДП «УкрНДНЦ», 2016. 20 с. (Інформація та документація).</p>
<b>Каталоги</b>	<p>1. Дениско Л. М., Рудакова Ю. К. Книжкові знаки на книгах із колекції рідкісних видань Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського : каталог. Київ, 2017. 350 с.</p> <p>2. Історико-правова спадщина України : кат. вист. / Харків. держ. наук. б-ка ім. В. Г. Короленка; уклад.: Л. І. Романова, О. В. Земляніщина. Харків, 1996. 64 с.</p> <p>3. Пам'ятки історії та мистецтва Львівської області : кат.-довід. / авт.-упоряд.: М. Зобків та ін. ; Упр. культури Львів. облдержадмін., Львів. іст. музей. Львів : Новий час, 2003. 160 с.</p>
<b>Бібліографічні покажчики</b>	<p>1. Микола Лукаш : біобібліогр. покажч. / уклад. В. Савчин. Львів : Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2003. 356 с. (Українська біобібліографія ; ч. 10).</p> <p>2. Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича в незалежній Україні : бібліогр. покажч. / уклад.: Н. М. Загородна та ін.; наук. ред. Т. В. Марусик; відп. за вип. М. Б. Зушман. Чернівці : Чернівецький національний університет, 2015. 512 с. (До 140-річчя від дня заснування).</p> <p>3. Лисодед О. В. Бібліографічний довідник з кримінології (1992-2002) / ред. О. Г. Кальман. Харків : Одісей, 2003. 128 с.</p> <p>4. Яценко О. М., Любовець Н. І. Українські персональні бібліографічні покажчики (1856-2013). Київ : Національна бібліотека України ім. В. І. Вернадського, 2015. 472 с. (Джерела української біографістики ; вип. 3).</p>
<b>Частина видання: книги</b>	<p>1. Гетьман А. П. Екологічна політика держави: конституційно-правовий аспект. <i>Тридцять лет с экологическим правом</i> : избранные труды. Харьков, 2013. С. 205–212.</p> <p>2. Залига В. І. Медіаосвіта. <i>Основи медіакультури</i> : навч. посіб. для здобувачів ступеня вищ. освіти бакалавра всіх напрямів підгот. / І. С. Бондаренко</p>

	<p>та ін.; за заг. ред. В. М. Манакіна; відп. ред. О. О. Семенець. Запоріжжя: Кераміст, 2016. С. 347–372.</p> <p>3. Коломоєць Т. О. Адміністративна деліктологія та адміністративна деліктність. <i>Адміністративне право України</i>: підручник / за заг. ред. Т. О. Коломоєць. Київ, 2009. С. 195–197.</p>
<p><b>Частина видання: матеріалів конференцій (тези, доповіді)</b></p>	<p>1. Зінчук Т. О. Економічні наслідки впливу продовольчих органічних відходів на природні ресурси світу. <i>Органічне виробництво і продовольча безпека</i>: зб. матеріалів доп. учасн. II Міжнар. наук.-практ. конф. Житомир: Полісся, 2014. С. 103–108.</p> <p>2. Майстренко В. М., Осадчук О. П. Теоретичні основи впровадження системи управління якістю. <i>Проблеми управління та економіки підприємств в сучасних умовах</i>: матеріали XV міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 23-24 квіт. 2019 р. Київ: НУХТ, 2019. С. 18–21.</p> <p>3. Микитів Г. В., Кондратенко Ю. Позатекстові елементи як засіб формування медіакультури читачів науково-популярних журналів. <i>Актуальні проблеми медіаосвіти в Україні та світі</i>: зб. тез доп. міжнар. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 3-4 берез. 2016 р. Запоріжжя, 2016. С. 50–53.</p> <p>4. Скидан О. В., Судак Г. В. Розвиток сільськогосподарського підприємництва на кооперативних засадах. <i>Кооперативні читання: 2013 рік</i>: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., 4-6 квіт. 2013 р. Житомир: ЖНАЕУ, 2013. С. 87–91.</p>
<p><b>Частина видання: періодичного видання (журналу, газети)</b></p>	<p>1. Дробот І. Культурологи і філософи для освіти. <i>Освіта</i>. 2005. 22-29 черв. (№ 26). С. 3.</p> <p>2. Коваль Л. Плюси і мінуси дистанційної роботи. <i>Урядовий кур'єр</i>. 2017. 1 листоп. (№ 205). С. 5.</p> <p>3. Кулініч О. О. Право на освіту в системі конституційних прав людини і громадянина та його гарантії. <i>Часопис Київського університету права</i>. 2007. № 4. С. 88–92.</p>

## ЗМІСТ

<b>ВСТУП.....</b>	<b>3</b>
<b>КУРСОВА РОБОТА: ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ АСПЕКТ.....</b>	<b>4</b>
<b>СТРУКТУРА КУРСОВОЇ РОБОТИ.....</b>	<b>5</b>
<b>РОБОТА НАД ЛІТЕРАТУРНИМИ ДЖЕРЕЛАМИ.....</b>	<b>7</b>
<b>МЕТОДИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ.....</b>	<b>9</b>
<b>ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ.....</b>	<b>12</b>
<b>ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ.....</b>	<b>14</b>
<b>КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ.....</b>	<b>14</b>
<b>ДОДАТКИ.....</b>	<b>19</b>

Навчально-методичне видання

## **КУРСОВА РОБОТА**

Методичні вказівки до написання курсової роботи  
для студентів денної та заочної форм навчання  
спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа»  
ОС «Бакалавр»

Укладачі: Л. С. Прокопович, Н. Ф. Попович

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до  
Державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів  
видавничої продукції ДК № 4916 від 16.06.2015 р.

Редакційно-видавничий відділ МДУ,  
89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26



# МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: [www.msu.edu.ua](http://www.msu.edu.ua)

E-mail: [info@msu.edu.ua](mailto:info@msu.edu.ua), [pr@mail.msu.edu.ua](mailto:pr@mail.msu.edu.ua)

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>